ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਕ ਟੋਲੀ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨਸਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: “ਕੀ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਬਿਲਕੁਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੱਕੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ: “ਅੱਗ ਸਲਗਾਓ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲਗਾਈ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ: “ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਓ।” ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੋਏ, ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: “ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਵੱਲ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰੁਕੇ ਰਹੇ ਜਦ ਤਕ ਅੱਗ ਠੰਢੀ ਨਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਠੰਡਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਜਦ ਇਹ ਘਟਨਾ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ:@**“ਜੇ ਉਹ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤਕ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ। ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”**

ਅਲੀ ਰਜ਼ੀਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਕਿਹਾ: ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਕ ਟੋਲੀ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨਸਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ।
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: “ਕੀ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਬਿਲਕੁਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਮੇਰੇ ਲਈ ਲੱਕੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ: “ਅੱਗ ਸਲਗਾਓ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲਗਾਈ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ: “ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਓ।” ਉਹ ਤਿਆਰ ਹੋਏ, ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: “ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਵੱਲ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰੁਕੇ
ਰਹੇ ਜਦ ਤਕ ਅੱਗ ਠੰਢੀ ਨਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਠੰਡਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਜਦ ਇਹ ਘਟਨਾ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ:“ਜੇ ਉਹ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ
ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤਕ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ। ਆਗਿਆ ਮੰਨਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”
[صحيح] [متفق عليه]

ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਇਕ ਲਸ਼ਕਰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਅਨਸਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਮੀਰ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਮੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

“ਕੀ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਬਿਲਕੁਲ (ਦਿੱਤਾ ਸੀ)।” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੱਕੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰੋ, ਅੱਗ ਸਲਗਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਓ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਕੜ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਸਲਗਾਈ। ਜਦ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਪੇਰਵੀ ਅੱਗ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?” ਜਦ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਦੋਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲੌ ਠੰਢੀ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ। ਨਬੀ ਸੱਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ: “ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲਗਾਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਦੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੱਬ ਦੀ ਨਫਰਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਆਗਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਨਫਰਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ।”

http://www.sunnah.global/hadeeth/pa/show/66184